

Arrest

nr. 217 599 van 27 februari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Elisabethlaan 25/1
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 november 2014 waarbij de bijlage 19ter en het immatriculatieattest worden ingetrokken.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 december 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. DEVOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 10 november 2012 aangetroffen in illegaal verblijf. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist op 11 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies) voor een duur van 3 jaar.

1.2. Op 19 januari 2013 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist op 19 januari 2013 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

1.3. Op 22 januari 2013 wordt verzoeker voor een derde maal aangetroffen in illegaal verblijf. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.4. Verzoeker en diens partner, mevr. M. P. leggen op 30 april 2014 een verklaring wettelijke samenwoning af. Op 7 mei 2014 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in functie van de wettelijk samenwonende partner.

1.5. Op 23 september 2014 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf, waarna een administratief verslag werd opgesteld.

1.6. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist op 6 november 2014 tot afgifte van een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag tot verkrijging van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. Dit is de bestreden beslissing die steunt op het motief dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod en waarbij de bijlage 19ter en het attest van immatriculatie worden ingetrokken.

1.7. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist op 22 november 2014 een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) te betekenen aan verzoeker.

1.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 21 januari 2016 werd gerepatriëerd naar Marokko. Uit het "*verslag vertrek*" blijkt dat hij "*zonder verzet (is) vertrokken*".

1.9. Op 5 juni 2016 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole. Op 5 juni 2016 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dezelfde dag besliste de gemachtigde tot afgifte van een inreisverbod van 3 jaar (bijlage 13sexies). Op 19 januari 2016 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in tegen voormelde beslissingen. De Raad verwerpt met arrest nr. 167 377 van 11 mei 2016 voornoemd beroep.

1.10. Op 2 mei 2018 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens aanranding van de eerbaarheid. Op 12 maart 2018 beslist de gemachtigde tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.11. Op 13 mei 2018 maakt verzoeker opnieuw het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole. Op 13 mei 2018 krijgt verzoeker een herbevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 maart 2018.

1.12. Op 28 mei 2018 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens diefstal. Op dezelfde dag beslist de gemachtigde tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.13. Op 27 juni 2018 dient verzoeker een aanvraag tot machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.14. Er wordt op 28 juni 2018 een repatriëring voorzien. Deze repatriëring wordt geannuleerd wegens organisatorische redenen. Er wordt op 14 juli 2018 een tweede repatriëring voorzien. Deze wordt geannuleerd wegens problemen met identiteitsdocumenten. Op 27 juli 2018 neemt de gemachtigde een beslissing tot verlenging van opsluiting.

1.15. Op 23 augustus 2018 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag van 27 juni 2018 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

1.16. Tegen voornoemde beslissing dient verzoeker op 19 september 2018 een beroep tot nietigverklaring in, gekend onder rolnummer 224 559.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001,118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413*). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoeker die zijn belang bij een beroep tot nietigverklaring wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces vertonen. Dit houdt onder meer in dat hij, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt moet innemen en het actuele karakter van zijn belang moet aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

Ter terechtzitting wordt gesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 21 januari 2016 werd gerepatriëerd naar Marokko. Uit het "*verslag vertrek*" blijkt dat hij "*zonder verzet (is) vertrokken*". Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker met bijstand van de Internationale Organisatie voor Migratie vrijwillig is vertrokken naar het land van herkomst.

Er wordt gevraagd of de verzoekende partij nog belang heeft bij het beroep. De advocaat van de verzoekende partij neemt geen standpunt in.

Verzoeker is vrijwillig vertrokken naar het land van herkomst. Er wordt tevens gewezen op het feit dat het inreisverbod van drie jaar, opgelegd met een beslissing van 19 januari 2013, is begonnen te lopen op 21 januari 2016, datum waarop verzoeker werd gerepatriëerd naar Marokko. Het inreisverbod heeft zijn volle uitwerking gehad. Tot slot wordt vastgesteld dat uit het verzoekschrift van 19 september 2018, tegen de beslissing van 23 augustus 2018 waarbij de aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, blijkt dat verzoeker geen relatie meer heeft met in 1.4. bedoelde wettelijk samenwonende partner. Dit blijkt uit de zin: "Verzoeker 'was' wettelijk samenwonend met mevrouw M. P." en "*Ten gevolge van zijn zware medische problematiek (cfr. infra) is de relatie van verzoeker beëindigd.*"

Gelet op voorgaande blijkt niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC